

CSURGÓ ÉS VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap — Megjelenik minden vasárnap.

<p>ELŐFIZETÉSI ÁR: Egész évre 8 korona. Félévre: 4 korona. Negyedévre: 2 korona. Egyes szám ára: 20 fillér.</p>	<p>Társ-szerkesztők: DR. NAGY SÁNDOR, ügyvéd. DR. POÓR ERNŐ,</p>	<p>KIADÓHIVATAL: Vágó Gyula könyvsajtója, hova az előfizetési díjak és a hirdetések küldendők A hirdetések jutányosan számítjuk.</p>
---	--	--

A páros viadal.

A civilizáció leküzdte a középkor összes rémeit, csak egyet nem volt képes teljesen kiirtani: a páros viadalt.

Amikor az igazságszolgáltatást babonás, fölvilágosulatlan bírák gyakorolták, amikor az emberi szenvedélyeket, haragot és bosszúvágyat igazságból merített törvények még nem fékeztek és a mikor a tudás még sokféle tévtanok békői alatt nyögött, érthető volt, hogy az igazság keresését vétkes könnyelműséggel istenítéletre bízta.

A sötét középkor zsarnok ítélkezési módját rég elvetették, a haladás elsöpört minden kinzást, az igazságszolgáltatás a humanizmus törvényeit követi. Csak a párbaj maradt kivétel.

Talán elismerik-e még ma is jogosultságát? Azt hiszik, hogy a jog és törvény alapján ítélkező bíró nem orvosolhatja oly igazságosan a sérelmeket, mint egy ostoba ólomgolyó? Oh, dehogyan! Vagy igaz-e, hogy becsületes ember valamely rajta elkövetett sértést csak vérell moshatja le? És csakugyan elégtételt szolgáltat-e a párbaj? Mind olyan kérdés melyekre, a józanul gondolkodóknak, higgadtan szemlélőnek a legbatározottabb nem-melkeil válaszolni.

E kérdésekre igenlő választ csak az ugynevezett lovagias ember ad.

Mert a társadalom azt a felfogást bevette és szentesítette s mert félnek, hogy lovagiasnak nem tartják a párbaj elől kitérőt; félnek a gyávaság vádjától, akik véletlen lábra taposás miatt nem teszik szívesen kockára életüket, melytől a legtöbb esetben családunk boldogsága is függ. Félnék, hogy a társadalomban többé szerepük nem jut, hogy mindenhol kikomplimentálják, kinézik őket, ha párbajra ki nem állanak.

Tehát — amilyen abszurdnak is látszik első pillanatra — a félelem ösztökli a legtöbbeket párbajra; nem kell épen gyávanak lenni, aki kerüli a párbajt, de több, mint valószínű, hogy aki párbajozik, az fél-fél a társadalom igazságtalan ítéletétől.

Innen van, hogy sokan, akik akadémiákon vitatkoznak a párbaj jogosultsága ellen, abban a pillanatban, amikor helytelenül felfogott kényszerítés elé állítatnak, nem késnek a lovagias elégtételszerzés és adás módját elfogadni.

Mert uri dologám a párbaj. Becsületes lehet mindenki, nem nagy virtus. Hanem lovagiasnak lenni, az már a becsületnek finomabb megkülönböztetésére vall. Nem lopni, nem csalni, azt a paraszt is tudhatja. De a legkisebb, sokszor csak képzelet sértésért véres elégtételt csak ur szerezhethet magának. S ki nem akarna ma ur lenni?

Hogy az urhatnomság legfattyubb hajtása a párbaj, vitatni alig lehet. De ha már az urhatnomság napjainkban annyira elterjedt, miért nem gondoskodunk, hogy humánusabb módon elégtételt adjunk ki.

Nem tartjuk elegendőnek, hogy a párbaj ellen indított és indítandó akciókat az ugynevezett társadalom kezdeményezi. Látjuk és tapasztaljuk, hogy ennek megfelelő fogantatja nincs. Az arisztokraciának, a főúrknak kellene a párbajt kárhóztatni és akkor egyszerre vége szakadna a sok haszontalan vérontásnak. Mert ha a középosztályu férfiú hivatkozhatnék arra, hogy egyik-másik nemzeti kaszinóbeli gróf vagy báró megtagadott egy kihívást, sokkal hamarabb ütne a párbaj vég órája, mintha ezer bölcs tőrül-hegyire megmagyarázza annak helytelenségét.

Németországban maga a császár nyilatkozott több ízben a párbaj ellen. Angliában a főúri körökből az udvarból egészen száműzték a párbajt, amennyiben a régi rendszabályokkal lépnek föl a párbajvétkések ellen. Franciaországban is felette szigorúan büntetik meg a párbaj-vétséget, bárha ott ritkább a párbaj, mint nálunk, aminek magyarázatát megtaláljuk abban a körülményben, hogy ott többnyire vi-törökkel párbajoznak. A vi-tör pedig olyan fegyver, amelyik nem ösmer megalkuvást, mint például a lapos

A „CSURGÓ ÉS VIDÉKE“ TÁRCAJA.

Plachner Manó halálára

1901. dec. 8.

Ismét egy férfiú dőlt ki közülünk, A megtestesült jószág és becsület, Hogy hosszú, kínos szenvedés után — A sír mélyén leljen nyughelyet.

Kegyetlen végzet ily korán sirba szállni. Itt hagyni hitvest, kis apró gyermeket, A férfi kornak delelő pontján: Bevégezni tevékeny életet!

Ki annyi sok betegnek adott Gyógyirt szenvedésre, Magának nem talált szert, Nem gyógyulásra, de enyhülésre.

Eltávozott a kedves jó barát Kit mindenki becsült, szerzett, Kinek ellensége talán egy sem volt, De köztiszteletnek örvendezhetett.

Isten veled! nyugodj meg békében, Emlékünkben híven megőrizünk! Mint a jó barátunk mintaképét, Mélyen a szívünkbe véstünk.

Dr. Éhn Kálmán.

Stella.

(Amerikai történet.)

irta: *Schulus.*

A Rockland Lake egy hatalmas tó New-Jork állam délkeleti részén, Haverstraw falutól vagy öt kilométernyire. A partján tíz-tizenöt villa áll a new-jorki nyaralók részére. kik a városi rettentő hőséget elkerülni jönnek ide nyáron át. A tó balpartján a lának a villák mögöttük pedig egy ezredéves őserdő terjeszkedik egészen a Hudson folyó partjáig. Jobbról a Kaatikill hegyek meredek sziklái ékitik a tájat, mely naplementekor a természet csodálatosan tökéletes szépségeként áll a szemlélő előtt. A napsugarak mint egy milliós cseppnyi folyékony aranyvá varázsolják a tavat melynek jobboldali részében a Kaatikillek meredek hegyoldala tükröződnek vissza lila rózsaszínbe vegyülő színt adva a síma csendes tótükröknek. A szél e helyen csak keletről jöhet. Ha másfelől fú a szél a hegyek elárják az utját. De annál vadabban dühög a víz fölött a hegyek által körülvett medencében ha keletről jó.

A villákkal épen szemközt a tó másik felén vagy harminc yard magasnyi vízesés zuhog alá örökös tompa morajával. Ettől oldalt mindkét felől a víz sekély és ide feszítik ki a Haverstawi halászok a hálóikat, két, háromszáz méter hosszan.

Egy igen meleg nyári napp alkonyán, mikor a mosquitók ezrei lepik el az egész tó környékét, Stellának kedve kerekedett esolnakázni Stella egy villában lakott velünk. Ők a földszinten mi az első emeleten. Vad, amerikai lány volt, vagy tizenhatéves, Nem félt semmitől a világon, kivéve a békát. Ha véletlenül egyre ráhagott, félóraig reszketett utána. Elmentem vele a tó partjára, kikeres-tem egy könnyű esolnakot, beleültünk és Stella kormányzott.

Az est lassan hullott alá, mint egy toll, melyet röptében veszít el a sas — lassan, kimérten, de azért folytonosan haladva lefele.

A tó körülbelül két kilométer széles lehetett. Jó mezeze beu jártunk már midőn langyos szellő érintette a vizet, mely csendesen hullámozni kezdett. A forró nap utáni csendes légváltozás volt ez. Már már egész sötét lett. Csillagok csak nyugaton tüntek föl, az őserdő fölött nem mutatkozott egyetlen csillag sem. A szellő mindinkább erősebb méréket öltött. A légnyomástórá kezdett valóni, Mintha Hudson felől sötét felhők kerekednének. Indítványoztam, hogy forduljunk vissza. Stella erről tudni sem akart. Még csak egy kicsit menjünk előre.

A kis esolnakot már most a hullámok sordorták folyton beljebb. A vihar előhírnöke, a hideg szélroham süvített végi a fe-jük fölött.

— Térjünk vissza, mondám Stellának

kard vagy a pisztoly. A ví-tör a legtöbb esetben komoly bajt, halált okoz, ezért kétszer is megfontolják a franciák és csakugyan igen nyomós oknak kell lenni, hogy párbajozzanak.

Nem képzelhetem el, hogy az az ember, aki felebarátját párbajban megölte, bár a törvény csak enyhén büntette meg, hogyan mentheti büntét Isten és lelkiismerete előtt. A bűnbánó gyilkost elítélik az emberek s Isten megbocsát neki, de a ki párbajban oltja ki, ellenfelének életét, annak ugyan megbocsátanak az emberek, ám nem lehet hogy lelkiismerete megboc áthasson neki. Mert megdönthetetlen igazság, hogy emberélet kioltása bűn, he mindjárt az emberek alkotta törvények és a társadalom nem is torolják meg érdem szerint.

S minthogy az igazság mindig győz, ha győzelme késik is, biztos, hogy a bárbaj vétkes és rossz szokása se fogja magát tartani.

Csak bátorság kell, hogy szembezállhassunk a társadalom félszeg felfogásával. Gyáva, aki fel a társadalomtól, mikor bünt követel tőle. De bátor, aki kerüli a bünt, bárki bármit is mondjon.

Sok drága életet, sok értékes munkaanyagot menthetünk meg a hazának ha a párbajt kiszorítjuk társaszkodásainkból.

Képviselő testületi ülés.

Csurgó város képviselő testülete f. hó 7-én látogatott ülést tartott, a hol mindennek előtt a várost leginkább érdeklő fogyasztási adó ügye került szóba. A községi bíró jelentette, hogy a beérkező ajánlatok folytán a megajánlott és fizetendő összeg körül 2056 kor. 30 fill különbözet mutatkozik, tehát intézkedést kér, hogy a különbözeti összeg fedezetet találjon. Erre a képviselő testület egy 8 tagból álló bizottságot küldött ki kebeléből, kik hivattva lesznek minden lehetőséget elkövetni, hogy a különbözeti összeg fedezetet találjon.

— Helyes, felelé ő. Majd megfordítom csolnakot.

E percben egy hatalmas hullám közelített felénk és a csolnakhoz érve azt erősen megingatta. Fent, a felhők már egészen a fejünk fölött kovájogtak, mint valami ragadozó madárszörnyeteg. Vésztes, elhaló dörögés jelezte ezt Stella teljes erejével igyekezett megfordítani a kis járművet, de csak oldalt sikerült fordítani. Látna reménytelen küzdelmét, feláltam és óvatosan átvettem tőle a kormánylapátot. A hullámok ezalatt mind sebesebben hajtották maguk előtt a csolnakot, mely veszélyes módon ingott ide-oda. Nagynehezen sikerült megfordítanom, de azért mégis csak a tuloldal felé ment. Stella az evezőket vad médrá csapdosta a vízbe, de nem igen látszott, hogy eredményt ér el.

Egyszerre féktelen rohanással vágottatott a vihar a víz színe fölött. A kis csolnakot ide-oda hányta, a sötétség oly sűrűvé vált, hogy még Stellát sem láthattam, ki immár abbahagyta az evezést. Halk zokogás vegyült a tomboló vihar vad orgájába. A feneketlen mélyből zümmögő hang hatolt felszínre, mintha a föld rengett volna meg a víz alatt. A ciklázó villámok egy-egy pillanatra megvilágították a környéket, a hullámfodrok csillogtak a fénybe, aztán megint pokoli sötétség vette át az uralmat, melyben fülsiketítő zaj járta ördögös tánczeit.

Távolról, a tuloldal felől, halk, egyforma moraj törte át a háborgó elemek chaosát,

Ezután tárgyalatott Özv. Balázs Ferenczné szül. Havel Kata és Özv. Szalai Józsefné szül. Felméri Eszter csurgói lakosok illetőségi ügye. A képviselő testület tekintve hogy nevezetteknek Csurgón sem vagyona nincs, sempedig régebbi idő óta itt nem tartózkodnak, végül hogy fizetésre képes hozzájárulók sincsennek a kérelmet megtagadta és nevezetteket csurgói illetőségűeknek ki nem mondotta.

Végül tárgyalatott a nagyközség mérlegdíjainak bérbeadását tárgyzó jelentés, mely szerint megkíséreltetett az árverés útján való értékesítés, de ajánlatot tevők hiányában az sikerre nem vezetett s így azt továbbra is Reményi Samu eddigi bérelő kezén maradt 140 kor. évi bér mellett

Olvastatott Somogy vármegye törvényhatósági bizottságának 593/33193 sz. a. kelt határozata a közállatorvosi állás létesítése tárgyában, a mely határozat helyeslőleg tudomásul vétetett, Tárgyszózat kimerülvén a képviselő testület ülés szétoszlott.

H i r e k

— Halálozás. F. hó 8-án 11 d. e. órák villámjorsánjárta be Csurgó városát azon hír, hogy Plachner Manó a közszerelemben és köztiszteletben álló gyógyszerész meghalt. Nincs egy polgára a városkának ki őt ne tisztelte ne szerette és nincs egyetlen, mely benne tagját ne vezette volna. Erző szíve volt mindenben és mindenkihez kinek fájdalma és bánata volt. Az utóbbi időkben már csak romja volt ő a régi jó kedélyű vig tarsadalmi tagnak. Nap-után után hagyta el a nehéz és sorvasztó betegség folytán erői, míg végre élte 42-ik évében elszállította őt a halál az elők sorából. — Temetése f. hó 10-én d. u. 3 órák ment végbe az egész város és nagyszámu rokonság és barátok részvételével mellett. A városi képviselő testület, testületileg jelent meg. Megható volt a hű és önfeláldozó hitves és a korán árvaságra jutott két kis fiucska szivertározó zokogása, kik benne a jó férjet és az önfeláldozásban határt nem ismerő atyát veszítették el. — Adjon a mindenható fájdalmat ismerő Isten melyen megszorodott

családnak a nagy csapás elviselésére erőt és vigasztalást.

— Színészet. Mint értesülünk a legközelebbi napokban egy jó hírnévűk örvendő színtársulat érkezik Csurgóra és hosszabb időn keresztül fogja játékaival szórakoztatni a város közönségét. A társulat szervezőteről és az előadandó műsorról a társulat megérkezésekor adunk hírt.

— Tánc vizsga. Rakos Lipót helyben már 6 ik hete működő okl. tánc tanító f. hó 14-en tartotta a szokásos táncvizsgát. a szülők és a nagy közönség nagy érdeklődése mellett. — Az elért siker minden érdeklődőt kielégített és kívánatos, hogy az ügyes tánc tanító a jövőben is felkeresse Csurgót.

— Népies előadások. Járásunk Surd községében naponta tartanak népies előadások a kertészet növénytermelés és háziipar körébe tartozó tárgyakról. A nép az előadásokat szorgalmasan látogatja, a mely körülmény mindenestre igazolja az intézmény életre valóságát és fontosságát. A kertészetből Gyurkovics Lajos tanító képezde kertész, a háziiparból Lovass Gyula tanító képezde gyakorló iskola tanár, végül a növénytermelésről Frankl Bódog vándor gazdasági szaktanár tartja az érdekes és figyelemre méltó előadásokat.

— Karácsonyi és újévi ajándéknak alkalmas órákat öt évi jótállás mellett, divatos és elegáns arany-ezüst ékszer-eket, china ezüst dísz tárgyakat hitelképes egyéneknek részletfizetésre is szállít Polgár Kálmán, műorás és ékszerész, Budapest, VII. Erzsébetkörut 29. E régi és hírneves cég 2000 illusztrációval ellátott árjegyzékét kivanatra ingyen és bérmentve küldi. Vidéki megrendelésekre különös figyelem fordítatik.

— Egy régi megfigyelés. Egy szorgalmas újságíró megfigyelte, hogy az országos meteorologiai intézetnek és Falbnak az idő jósolása többnyire ellenkezők. Így a folyó hétre is az egyikesőt, a másik száraz hideget jelez. Bármelyik következzék is be, meghülésnek kivagyunk tőve s ilyenkor jó a valódi, de csak a valódi Réthy-féle pemetű cukorka

— Demokrata kör Dunaföldvárrott. Dunaföldvárrott nagy lelkesedéssel megállapították a „Demokrata Kör“, melynek célja az ottani meglazult társadalmi viszonyok erősítése s a demokrata eszmék terjesztése. Az alakuló közgyűlésen mintegy ötvenen vettek részt. Miután az alapszabályokat megvitatatták, a tisztviselők és a választmány választására került a sor. Elnök lett: Rátkay László, orsz. képviselő; alelnök Doór Antal; igazgató dr. Angyal Béla; titkár: Bille Mihály és pénztáros; Baksay László, választmányi tagok: dr. Lévai Dezső, dr. Merényi Árpád,

Sajátságos ösztönrel fogva egyszerre villant át mindkettőnk agyan. „A Rockland vizeses!“

A csolnak megcsak haladt előre. Karjainkban nem volt elég erő hogy visszafordítsuk A keleti szélnek nem tudtunk el- lentállni.

A hullámok esze-veszett módon csapdosták a csolnak oldalát. Most már nem ment az orrával előre, hanem ollalt.

Kétségbeesetten küsztem oda Stellához

— Mit tegyünk? kérdém.

— Imádkozzunk.

Letérdeltünk. Nagy csapokban kezdett esni.

A hullámok csobbanásai, a zúgó főrgeteg, az esőcseppek milliányi zizegő locs-csanása, fent az légben a dörgő fellegek, a villám megrázó ciklázása, távolban a morajló vizesés egyöntetű, tompa zuhogása, mind, mind belerengott a mi fülünkbe, a mint lágy, halk hangon rebegtük imánkat bele eme tomboló főrgetegbe.

„Mi Atyánk, ki vagy a menyekben“ . . . Csendes zokogással végeztük mindkettent. A víz sés zuhogása mind jobban hallatszott a mint a csolnak előre haladt. Fölöttünk egy sirály suhant el, fűlsértő, rikácsoló hangot adva, mely a halálmadár hangjaként visszhangzott keblünkben. Sirtunk.

Még egy kísérletet tettem a csolnakot megfordítani, de karjaim gyengék voltak, a

hullámok meg vad módjára sodorták előbbre előbbre . . .

A vizesés már csak ötven-száz lépésnyire lehetett tőlünk. Apró vízforgatagok fölött siklott át a csolnak és jobbfelől borzasztó zúgás, — mely semmiféle más hangot maga között meg nem tűrt — zúgott a fülünkbe, mint valami óriási malomkerék.

Hideg verejték gyöngyözött a homlokot A zuhogó zápor átjárta az egész testemet. Stella ajuitan feküdt a csolnak végében.

Már egészen a vizesésnél voltunk. Fölöttem már hallottam a zuhogó zajt melyet eses közben idéz elő a víz a levegőben Azt hittem, hogy csak ki kell nyujtanom a karom és ráesik a karom és ráesik a víz. A csolnak megállt.

El voltam kesztülve a halálra. Ösztön-szerűleg nyujtottam ki a kezem. Halószertü alkotmányba akadtak az ujjaim. A vizesés mellett száradni kifeszített halóhoz sodortak bennünket a hullámok. Megragadtam és olykép vontam a csolnakot előre. Sokáig vergődtem, míg a partra birtam vonszolni. Mikor Stella magához tért elmeséltem neki mint menekültünk meg. Mélyen meg volt indulva és csak annyit mondott: „Mert imádkoztunk.“

Egymásra pillantottunk és megértve egymást letérdeltünk a hideg, nedves fűk és kezeinket összetéve elmondtuk ismét:

„Mi atyánk, ki vagy a menyekben“ .

dr. Partos Sámuel, dr. Spitzer Károly és Steiner Fülöp. Az alakuló közgyűlés lelkes hangulatban oszlott szét zajosan éltetve a kör népszerű elnökét Rátkay Lászlót.

Csarnok.

Édes anyámhoz.

Szálldogáló fecske,
Mondd meg üzenetem,
Hogy érte vérezik folyton
Az én szívem, lelkem

Szállj el s mond meg az én
Édes jó anyámnak
Hogy miatta epeszt engem
A könyv s a bubánat.

Mondd meg neki, mond meg
Fáj a szívem érte
Az csuda hogy a fájdalom
Eddig szét nem tépte

Még se! Ne mond neki
Kedves kis madárkám,
Az ő szíve hasadna meg
Gyermeke bánatán

Béldyás Halász Margit.

Levangin Magdalehna.

A legszebb emlékeim májushoz fűződnek. Levisznek oda az alföldi teli részére arra a fekete földre, hol gyerek labáimmal tapostam a talajt: a Bácskába. Ez is májusban történt. Egy szép csöndes szombat este volt, mikor a paraszt ember egy heti kemény munka után, felre teszi egy napra fényesre dolgozott kapáját.

Künn ülünk az édes anyámmal az utcán a kis padon. Megfogta a kezemet és a szemembe nézett, úgy, a hogy csak egy anya tud nézni, kutatólag, jószágon.

— Hát igazán szereted azt az asszonyt ott a városban! Igazán olyan szép mint mondják?

Elpirultam. Egy husz éves kedves babaarcu asszonyka tűnt elém és a mint bele bámultam a homályba, mintha a csöndesen ringó fak árnyai alatt lebegett volna. És sirva integetett felém De a sirása mosoly volt és a könnye az alászálló nap sugarainak gyémántos csillogása. Sirt mint mikor végleg elváltunk egymástól. Mosolygott és kituszkolt az ajtón, de midőn elhaladtam az ablaka alatt az utcán, a szobából zokogás hangja ütötte meg a fületem. És én is könnyeztem.

Nem, nem szeretem, soha se szerettem. A ki azt mondta hazudott.

És mikor ezt mondtam, magam sem tudtem amit mondok. Nem szabad, a legszen hit-érzelmeiket nyíltan szó tárgyává tenni! Eltitkoltam, mint eltitkoltuk egymás előtt is. És mikor elváltunk, görsös zokogás hangja hatolt ki a szobából és sirtunk mindketten, de — nem láttuk egy mást. Soha többé, soha. De hagyjuk. Bolondság.

Jó estét. No ifjúr nem jön velünk?

A Levangin Magdalehna volt. A bandába mentek. Két parasztleány. Ő meg a Lizi. A banda nyolc legényből és nyolc leányból állt és minden szombat és vasárnap este összejöttek beszélgetni egyik, vagy másik leányos háznál. Hívtak, hogy én is menjek velük, a paraszt lányok közé mulatni. Csak úgy tréfából szóltak, de komolyan gondolták.

— Menj fiam. Szórakozz kissé, úgy is sokat gondolkozol, sokat dolgozol. No menj. Várjatok lányok elmegyek veletek. De hozd ki előbb a felöltődöt.

— Nem, Nem megyek felöltöbe az ingujjas parasztleányok közé. És elmentem velük.

A mint a két barasztleány mellett haladtam, ott lebegett előttem annak a finom vonásu, fehér arcu városi asszonynak a képe, hogy a szívembe banatot, csöndes misztikus

hangulatot leheljen. Hadd mulassak egy kissé. A májusi szellő pajkosan játszadozott körülöttünk és lányok haját szeliden simogatta. Szerelmet suttogott, bámulatos szerelmet. Hosszu mesét mondott egy ifjúról, a ki el-megy örökre és ott hagyja az asszonyt a ki-nek nem mondta soha, hogy szereti és sir-nak, mindketten, mint a májusi szellő, hal-nak, csöndesen, hogy ne hallja senki.

A banda már egygyüt volt. Nagyt néztek mikor odaálltam közebük. Mindenik azt kérdezte magában: Minek jött közibénk? De azért szívélyesen fogadtak. Ismert valamennyi még gyerekkoromból, mikor az utcán játszadozva, futkározva éltem, mint egy fecske, a mely elszáll, hogy bánatott hozzon magával. Örülni látszottak, hogy megtiszteltem őket és a kezemet az ő munkás durva kezükbe tettem.

— Adj Isten, fogadj Isten. Hát hazajött az ifjúr?

A lányok összedugták a fejüket és susogtak valamit.

— Milyen sápadt, milyen halovány. A szemei is beestek. Bizonyára ezt sugták. egymásnak És nem kutattak, hogy miért.

A legények az időről beszéltek. A Krisztmán Harsi is ott volt közöttük. Ez a mi főszomzedunk legény fia és a Bruckner Évi szeretője.

— Megkövetem ifjúr, ha maga benn van városban, akkor magának mi a foglalatossága? kérdezte Niklós, a Levangin szeretője.

— Ujságba írok lányokról, legényekről meg az ország sorsáról. Most már tudod?

— Hát oszt hogy írják hiszen az nyomtatott bötüvel van írva? Meg aztán sok munkát adhat az olyan. Hát az ifjúr is úgy írja? Tud az ifjúr úgy írni.

Ezt már nem tudtam neki meg magyarázni.

— Hát osztán mi lösz az ifjúr, hogy ha kitanult?

— Majd eljövök haza és fellépek képviselőnek, Jó lesz.

— Hát biz a jó lenne.

Levangin Magdalehna egy szegfűt tartott a kezében és oda nyujta Niklósnak, a szeretőjének. Láttam amint figyelmeztetőleg nézett rá a legény aztán meg felem tekintett. Magdalehna felkelt és odanyujtotta nekem, — „Tessék!” Nem is köszöntem meg. Az itt nem szokás. Nem azért adja az ember amit ad, hogy megköszönjék.

— Hát oszt, kiírja az ifjúr ezt is az ujságba? kérde az egyik legény.

— Ki. Aztán ha őszre elveszi Niklós Magdalehát hívjátok majd meg vőfénynek. Egy csapat legény haladt el mellettünk Mentek haza.

— Jóestét! Adj Isten.

— Nem lesz még késő?

— Nem ám. Jó éjszakát!

A szél, a május éjszakai szél egy hozsuzt süvítet végig az utcán és mi mindnyájan hallgattunk.

A Niklós levezi kalapját és odatartja elébe.

— Látja az ifjúr? Háromszintű, piros, fehér zöld szallagok díszítettek rajta. — Be köll rukollnom az őszre. A Magdalehna egy hosszú könnyet törölt ki szeméből a kötője sarkával. A szélről panaszkodott, hogy a szemét megnedvesíti.

A legények közül még ötten hordtak nemzeti szinű szallagokát a kalapjukon. Mind az öt katona lett. A másik három még fiatal, csak jövőre jön sor alá. A lányok ssótlanul ülnek egymás mellett és bámulnak le a földre. mintha a jövőt keresnék.

— Hát ha az ifjúr ujságíró, nem tudná a legényi legényeket kiszabadítani a katonaságtól? kérde Magdalehna. Kiváncsian nézett rám valamennyi. Csak úgy lesték a szót az ajkamról.

Elővettem a zsebkendőmet, mert a szél nekem is könnyet csalt a pillámra.

Gyerünk haza, hideg van mondtam.

Szabenyi József.

4612 tkv 901.

Hirdetmény.

Porrogszentkirályi község közlegelője egyrészenek a 20326/I. M. 1890 sz. rendelet értelmében egyenként történt felosztása

és telekkönyvezése következtében a nevezett község telekjegyzőkönyvei részlegesen átalakítottak és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, melyekre az 1886 évi 29 c. az 1889 évi 38 tc. és az 1891 évi 16 tc. a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendeli az 1892 évi 29 tcben szabályozott eljárás a telekjegyzőkönyvi bejegyzések helyesbítésénél kapcsolatosan fogantatosított.

Ezt a csurgói kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóságokkal a felhívással teszi közzé.

1., hogy mindazok kik az 1886 évi 29 tcz 15 és 17 §-a alapján ide értve e §-oknak az 1889 évi 38 tcz 5 és 7 §-ában s az 1901 évi 16 tcz. 15 §-a pontjában foglalt kiegészítéseit is, valamint az 1889 évi 38 tcz 78 és az 1891 évi 16 tcz 15 §. b. pontja alapján teljesített bejegyzések vagy az 1886 évi 29 tcz. 22 § alapján történt törlések érvénytelenségét kimutathatják, — e végből törlési kereseteket hat hónap alatt vagyis **1902 évi május hó 25-ik napjál**g bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be mert ennek a meg nem hosszabbitható záras határidőnek eltelte után indított törlési kereset annak harmadik szemelynek a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett hátrányára nem szolgálhat.

2., Hogy mindazok akik az 1886 évi 29 tcz. 16 és 18 §-ának eseteiben, — ide értve az utóbbi §-ának az 1889 évi 38 tcz. 5 és 6 §-ában foglalt kiegészítéseit is, — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellent mondással élni kívánnak irásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt vagyis **1902 évi május hó 25 napjál**g bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be mert ennek a meg nem hosszabbitható záras határidőnek eltelte után ellent mondások többé figyelembe vétetui nem fog. —

3., hogy mindazok, akik a telekkönyvi átalakítás tárgyában tett, intézkedések által, nem különben azok a kik az 1 és 2 pontban körülirt eseteken kívül az 1892/29 tc. szerinti eljárás és az annak folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogukat bármely irányban sértve vélik — ide értve azokat is, a kik a tulajdonjog arányának az 1889. évi 38 tcz. 16 § alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a tkvi hatósághoz hat hónap alatt vagyis **1902 évi május hó 25 napjál**g nyujtsák be, mert ennek a meg nem hosszabbitható záras határidőnek elmulta

után az átalakítás-kor közbe jött téves bevezetésből származó bármilyen igényeket jó hiszemű harmadik személyek irányában nem érvényesíthetnek, az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg,

Együttal figyelmeztetnek azok — a felek a kik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át — amennyiben azokhoz másolatokat is csatoltak vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak, — az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

Csurgón 1901 október 26-án

A kir. jbg tkvi hatóság

CSILLAG kir. albiró

4781. tkvi. 1901. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csurgói kir.jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a zalamegyei tk.pénztár részv. társ. végrehajtónak Balázs György porrogszentkirályi lakos végrehajtást szenvedő elleni 3200 kor. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a csurgói kir. járásbiróság területén levő, a porrogszentkirályi 414 sz. tkjvben A. I. alatt felvett telki belsőseghez felében tartozó 106 hrszamu (152, sz. ház, udvarra) és az egészben idetartozó 2 sor. 107. hrsz. (kert a beltelekben) ingatlanokból álló telki belsősegből Balázs György (nős Nemes Terézszel) végrehajtást szenvedett B. 4. rdsz. 12-ed részt

tevő illetőségére 638 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban a csatlakozottak kimondott somogycsurgói takarekpenztár részvénytársaság 200 korona, 544 korona 360 korona, tőkek és jár. Fleschammer Rajmund 406 korona és 130 kor. tőkek és jár. — Peti András 54 kor és jár. — a nkanizsai takarekpenztár részvény társaság 102 korona járulékaiból álló követelésének kielégítése végett is az árverest elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az

1902. évi jan. hó 11-én d. e. 9 órákor

P.-Szt.-Király község házanál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatul fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok kikiáltási árának 10 0/0 vagyis 63 kor. 80 fill. készpénzben avagy az 1881. LX. t. c. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi November 1-én 3333 szám alatt kelt igazságügy miniszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881 LX. t. c. 170 § értelmében a bánatpenznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabálszerű elismervényt átszoigáltatni

Csurgó 1901 évi Novber hó 5-én

A kir. járásbíró mint tkvi. hatóság.

CSILLAG

kir. albiró

3639 tkvi. 1901. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A Csurgoi kir. jbróság mint tkvi. hatóság közli, hogy Marics Teréz végrehajthatónak Molvarec Lászlóné Czmerk Anna örökseji végrehajtást szenvedők elleni 28 korona 13 fillér tőkekötvetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a csurgói kir. járásbíró területén levő a berzencei 128 sz. tjkvben Molvarec Lászlóné Czmerk Anna nevéen álló A t 34 hrsz. (ház 336 népsorsz, alatt) udvar és kert ingatlanra 1674 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az ugyanezen hitelező 180 kor. és járulékaiból álló a csatlakozott Julius Weiss 99 kor. 28 f. és jár., Tóth József végrehajtható 60

kor. és jár; Weiss Ede végrehajtható 59 kor 16 f. és járulékaiból álló követelésének kielégítése végett is elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az

1901 évi dec hó 19 napjának d. e. 9 óráját

Berzence község házanál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatul fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok kikiáltási árának 10 0/0-át vagyis 167 korona 40 fillért készpénzben, vagy az 1881 LX. t. c. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi November hó 1-én 3333. sz. alatt kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881 LX. t. c. 170 §-a értelmében a bánatpenznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabálszerű elismervényt átszoigáltatni

Csurgón 1901 szept. hó 11-iken

a kir. jbróság mint teleakönyvi hatóság

CSILLAG kir. albiró

HIRDETMEY.

Az antalfalui közbirtokosság érdekében 45 drb. összesen 65 m³ műfára és mintegy 171 ürméter tűzifára becsült tölgyfa 980 korona kikiáltási ár mellett nyilvános szó és írásbeli árverésen

folyó évi december 31 d. e. 10 órákor.

Antalfalu község házanál el fog adatni.

Árverezők tartoznak a kikiáltási ár 10 0/0-át bánatpénzül letenni.

Antalfalu, 1901. december 14-én.

A volt urb. erdőbirtokosság elnöksége.

Csak RÉTHY-félét fogadjunk el!
A valódi Réthy-féle pémetefü cukorka csak a készítőnél vagy az alábbi gyógyszer-tárban kapható: Csurgón
PLACHNER MANÓ gyógyszer-tárban

TÖRKÖLY.

Szilvórium, rum és finom likörök
Két bárki meleg uton, minden készülék nélkül kifizető minőségben előállíthat

Kezelési könyv és árlapok ingyen.

WATTERICH A.

BUDAPEST, Dohány-utca 5 szám.

Sörmérő készülékek, cikkek a borkezeléshez, minden borbetegség elleni szerek.

ELSŐ ES LEGRÉGIBB ÜZLET E SZAKMÁBAN.

2-5 Fennáll 30 év óta.

Hirdetmény.

Van szerencsém a n. é. közönség tudomásá a juttatni hogy saját készítményű kemény és puha fából készült

Szoba butorokat

mindig állandóan raktáron tartok, teljes szoba berendezések a legolcsóbbtól a legdiszes bbig.

B. pártfogást kér

mély tisztelettel

Lubeszpek Gábor

butor asztalos.

Raktáram: Herdi féle ház a tan. képző mellett.

VASUTI MENETREND.

Budapest köletli p. u. Dombóvár Zágráb—Fiume.													
Gy.-v.	Sz.-v.	Gy.-v.	T. v. sz. sz.	Sz. v.	T. v. sz. sz.	Állomások	T. v. sz. sz.	Sz. v.	Gy.-v.	Sz. v.	Gy.-v.	T. v. sz. sz.	
1008	155	631		215	447	ind. Új-Dombóvár	érk.	226	446	952	206	514 10 ²⁰	
112	536	938		639		érk. Vihány	ind.	956	655	1013	150		
	200	635		220	454	érk. Dombóvár	ind.	921	442	947	201	10 ¹³	
	610			611		érk. Battaszék	ind.	953		952			
	210	636		225	513	ind. Dombóvár	érk.	216	441	945	152	10 ⁰⁸	
1039	259	705		315	638	érk. Kaposvár	ind.	121	411	852	100	444 8 ⁴¹	
	452			633		ind. Moosolád	ind.			708		5 ²⁷	
	555				1025	érk. Fonyód-fürdő.	ind.			350		1210	
1040	307	707		323	655	ind. Kaposvár	érk.	113	409	844	1252	443 8 ²⁶	
1121	429	754		444	915	érk. Somogy-Szebb	ind.	1147	316	719	1127	357 6 ¹⁸	
	905				1200	érk. Barcs	ind.			340		100	
	930			1133		érk. B.-Szt.-György	ind.			305		1255	
1122	432	755		447	911	ind. Somogy-Szebb	érk.	1144	315	716	1120	356 553	
1149	525	827		540	1117	érk. Gyékényes	ind.	1053	237	620	1024	326 430	
1240		1054			1240	érk. Zákány	ind.			457		307 307	
129		1141			129	érk. Nagy Kanizsa	ind.			546		222 222	
1157	542	837	325	610		ind. Gyékényes	érk.	745	1038	227		1004 316	
1240	655	925	517	727		érk. Kőrös	ind.	752	926	180		852 229	
403		1195		1033		érk. Belovár	ind.		505			540 1103	
1241	659	927	522	735		ind. Kőrös	érk.	537	916	128		846 228	
118	801	*1005	655	837		érk. Dugoselo	ind.	405	820	*1243		748 156	
	1217			141		érk. Novszka	ind.		415			322	
				226		érk. Pakrac	ind.		322			235	
114	811	*1005	657	847		ind. Dugoselo	érk.	404	810	*1243		738 154	
133	845	1029	750	910		érk. Z. gráb máv.	ind.	320	739	1219		707 134	
Budapest k p u. Dombóvár—Zágráb—Fiume.													
Gy.-v.	V.-v.	V.-v.	T. v. sz. sz.	Gy.-v.	T. v. sz. sz.	Állomások	T. v. sz. sz.	Sz. v.	Gy.-v.	V.-v.	T. v. sz. sz.	V.-v.	Gy.-v.
158	221	915		1104	535	ind. Zágráb máv.	érk.	614	1207	1043		631	106
249	423	1036		1222	816	érk.	ind.	443	1107	822		443	1211
251	457		1121	1227	1139	525 ind. Karolyváros.	érk.	433	1105	802	422		1210
442	906		330	252	218	1121	érk.	219	927	430	1225		1034
447			354	257	225	ind. C. Morsvica	érk.	146	912		1135		1029
534			535	356	332	ind. Delnice.	ind.	1253	822		1018		947
725			912	620	556	érk. Fiume.	ind.	1000	600		615		720

JEGYZET. — A *-al jelzetek csak kedden és szombaton közlekednek. — Az Új-Dombóváról éjjel 2 ó. 15 p.-kor induló és oda éjjel 2 óra 26 p.-kor érkező személyvonatoknál Gyékényes és Zágráb között a szomszédos forgalmu menetjegyek használati ki van zárva.

Nyomatott Vágó Gyula könyvnyomdájában Csurgón 1901.